

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA DOLNOŚLĄSKIEGO

Wrocław, dnia 28 lipca 2017 r.

Poz. 3410

WYROK NR SYGN. AKT II GSK 5235/16 NACZELNEGO SĄDU ADMINISTRACYJNEGO

z dnia 20 kwietnia 2017 r.

Naczelny Sąd Administracyjny w składzie:

Przewodniczący Sędzia NSA

Sędzia NSA

Sędzia del. WSA

Zofia Borowicz

Andrzej Kisielewicz

Elżbieta Kowalik-Grzanka (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 20 kwietnia 2017 r.
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Gospodarczej
ze skargi kasacyjnej Powiatu Oleśnickiego
od wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu
z dnia 27 lipca 2016 r. sygn. akt III SA/Wr 419/16
w sprawie ze skargi W. C. i K. G.
na uchwałę Rady Powiatu Oleśnickiego
z dnia 30 listopada 2015 r. nr XV/150/2015
w przedmiocie trybu udzielania i rozliczania dotacji dla niepublicznych szkół
i placówek oświatowych oraz trybu i zakresu kontroli prawidłowości ich
wykorzystywania

1. uchyła wyrok w zaskarżonej części stwierdzającej nieważność § 7 ust. 1 zaskarżonej uchwały i w tym zakresie skargę oddala;
2. oddala skargę kasacyjną w pozostałej części;
3. odstępuje od zasądzenia kosztów postępowania kasacyjnego.

Uzasadnienie

Zaskarżonym wyrokiem z dnia 27 lipca 2016 r., sygn. akt III SA/Wr 419/16, Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu, po rozpoznaniu skargi W. C. i K. G. na uchwałę Rady Powiatu Oleśnickiego z dnia 30 listopada 2015 r., nr XV/150/2015, w przedmiocie trybu udzielania i rozliczania dotacji dla niepublicznych szkół i placówek oświatowych oraz trybu i zakresu kontroli prawidłowości ich wykorzystywania, w pkt 1 stwierdził nieważność § 3 ust. 6, § 6 ust. 1, 2, 4 i 5, § 6 ust. 6, § 6 ust. 7, § 7 ust. 1, § 7 ust. 3 i § 11 ust. 3 zaskarżonej uchwały; w pkt 2 zasądził od Powiatu Oleśnickiego na rzecz strony skarżącej kwotę 797 złotych kosztów postępowania; w pkt 3 dalej idącą skargę oddalił.

Uchwała objęta skargą została podjęta na podstawie art. 90 ust. 4 i ust. 8a w związku z art. 90 ust. 1a, 2, 2a, 3, 3a i 8 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty (Dz. U. z 2016 r., poz. 1943 ze zm.) – dalej jako „u.s.o.”.

Przedstawiając stan sprawy, Sąd pierwszej instancji wskazał, że W. C. i K. G., prowadzący szkoły: „Euroconsulting” Centrum Kształcenia Dorosłych Liceum Ogólnokształcące dla Dorosłych w Oleśnicy i „Euroconsulting” Polsko - Niemieckie Centrum Edukacji Biznesu Szkoła Policealna dla Dorosłych w Oleśnicy, działając na podstawie art. 87 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym, oraz art. 3 § 2 pkt 5 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2016 r., poz. 718 ze zm.) – dalej jako „p.p.s.a.”, wnieśli skargę na opisaną wyżej uchwałę domagając się stwierdzenia jej nieważności w części, tj. w zakresie: § 2 ust. 5, § 3 ust. 5-7, § 6 ust. 1, 2 i 4-7, § 7 ust. 1 i 3, § 8 ust. 1, § 9 ust. 5, § 10 ust. 1-3, 7 i 8, § 11 ust. 1-3.

Zaskarżonej uchwale zarzucili naruszenie:

I. art. 90 ust. 2a i 4 u.s.o. oraz art. 2 Konstytucji RP poprzez przyjęcie w § 2 ust. 5 uchwały sposobu ustalania i wypłacania dotacji oświatowej w oparciu o dane dotyczące poprzedniego roku budżetowego oraz dokonywania retroaktywnej weryfikacji uprzednio wypłaconej dotacji;

II. art. 90 ust. 3 i 4 u.s.o. poprzez uzależnienie w § 3 ust. 5 uchwały zmiany stawki dotacji wyłącznie od zmiany wysokości wydatków budżetowych ustalonych w budżecie powiatu na danego ucznia, z pominięciem zmiany liczby uczniów w danej szkole publicznej, wpływającej na wysokość wydatków bieżących ponoszonych na jednego ucznia, przy jednoczesnym braku zmiany wydatków ustalonych w budżecie;

III. art. 90 ust. 2a, 3 i 4 u.s.o. poprzez przyjęcie w § 3 ust. 6 uchwały, że w wypadku zmiany wysokości wydatków bieżących, powodujących zmianę wysokości dotacji, o której mowa w § 2 ust. 5 uchwały, zmieniona wysokość dotacji obowiązuje od pierwszego dnia miesiąca następującego po zakończeniu kwartału danego roku budżetowego;

IV. art. 90 ust. 3 i 4 u.s.o. oraz art. 2 Konstytucji RP przez przyjęcie w § 3 ust. 7 uchwały sposobu ustalania i wypłacania dotacji oświatowej w oparciu o dane dotyczące poprzedniego roku budżetowego oraz dokonywania retroaktywnej weryfikacji uprzednio wypłaconej dotacji;

V. art. 90 ust. 2a, 3 i 4 a także art. 90 ust. 3c u.s.o. oraz § 115 i § 118 w zw. z § 143 załącznika do rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie „Zasad Techniki Prawodawczej” z dnia 20 czerwca 2002 r. (Dz. U. z 2016 r., poz. 283) – dalej jako „z.t.p.”:- poprzez wprowadzenie w § 6 ust. 1, 2, 4 i 5 uchwały sposobu ustalania wysokości miesięcznej raty dotacji w zależności od ilości uczniów lub wychowanków według stanu na dzień 5 danego miesiąca, wskazanych w załączniku nr 2 do uchwały oraz przez uzależnienie wypłaty dotacji od składania informacji o rzeczywistej liczbie uczniów;- poprzez wprowadzenie w § 6 ust. 5 uchwały mechanizmu pomniejszania dotacji ingerującego w sposób ustalania dotacji określony w art. 90 ust. 3 u.s.o.;- poprzez uregulowanie w § 6 ust. 4 uchwały sposobu i terminu wypłat dotacji oświatowej objętego regulacją ustawową art. 90 ust. 3c u.s.o.;

VI. art. 90 ust. 4 u.s.o. w zw. z art. 252 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 67 i art. 60 pkt 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2016 r., poz. 1870 ze zm.) – dalej jako „u.f.p.” poprzez wprowadzenie w § 6 ust. 6 uchwały obowiązku zwrotu dotacji;

VII. art. 90 ust. 4 u.s.o. i art. 105 ustawy z dnia 15 kwietnia 2011 r. o systemie informacji oświatowej (Dz. U. z 2016 r., poz. 1927 ze zm.) – dalej jako „u.s.i.o.” poprzez wprowadzenie w § 6 ust. 7 uchwały obowiązku zachowania zgodności danych dotyczących uczniów z danymi wykazanymi w Systemie Informacji Oświatowej;

VIII. art. 90 ust. 4 u.s.o. poprzez wprowadzenie w § 7 ust. 1 uchwały obowiązku wskazywania przez dotowanego w rocznym sprawozdaniu poszczególnych rodzajów wydatków według wzoru stanowiącego załącznik nr 4 do uchwały;

IX. art. 90 ust. 4 u.s.o. poprzez wprowadzenie w § 7 ust. 3 uchwały obowiązku umieszczania adnotacji oraz pieczęci przez organ prowadzący szkołę na dokumentach źródłowych dotyczących wydatków sfinansowanych z dotacji oświatowej;

X. art. 90 ust. 3e, 3f i 4 u.s.o. oraz § 115 i § 118 w zw. z § 143 z.t.p. poprzez uregulowanie w § 8 ust. 1 uchwały zakresu czynności kontrolnych objętych regulacją ustawową art. 90 ust. 3e i 3f u.s.o.;

XI. art. 90 ust. 3f i 4 u.s.o. oraz § 115 i § 118 w zw. z § 143 z.t.p. poprzez uregulowanie w § 9 ust. 5 uchwały uprawnień kontrolujących objętych regulacją ustawową art. 90 ust. 3f u.s.o., a także przez wprowadzenie uprawnień kontrolujących niewymienionych w art. 90 ust. 3f u.s.o.;

XII. art. 90 ust. 4 u.s.o. poprzez uregulowanie w § 10 ust. 1-3, 7 i 8 uchwały treści protokołu kontroli oraz wprowadzenie obowiązku podpisania protokołu przez kontrolowanego;

XIII. art. 90 ust. 4 u.s.o. poprzez wprowadzenie w § 11 ust. 1 i 2 uchwały instytucji zaleceń pokontrolnych;

XIV. art. 90 ust. 4 u.s.o. w zw. z art. 252 ust. 1 pkt 1 i 2 w zw. z art. 67 i art. 60 pkt 1 u.f.p. poprzez wprowadzenie w § 11 ust. 3 uchwały obowiązku zwrotu dotacji.

W odpowiedzi na skargę Rada Powiatu Oleśnickiego wniosła o jej oddalenie w całości.

Zdaniem organu zapisy § 6 ust. 1, 2, 4 i 5 uchwały mieszczą się w granicach upoważnienia ustawowego, określonego w art. 90 ust. 4 u.s.o., pozostając konsekwencją uprawnienia organu do ustalenia trybu rozliczania dotacji. Dotacje przysługują na każdego ucznia, a zatem w wysokości odpowiadającej rzeczywistej liczbie uczniów w chwili przekazywania dotacji. W zależności od faktycznej liczby uczniów, kształtuje się wysokość przekazywanej części dotacji, co wynika z art. 90 ust. 3c u.s.o. Ustawodawca nie sprecyzował, na który dzień miesiąca podmiot prowadzący szkołę niepubliczną ma podać ilość uczniów uczących się w tej szkole, zatem to organ uzyskał uprawnienie do wskazania tej daty w drodze uchwały. Tym samym § 6 uchwały realizuje - wynikające z art. 90 ust. 4 u.s.o. - uprawnienie do uregulowania tych kwestii i mieści się w ustawowo określonych granicach. Organ dodał, że intencją ustawodawcy było, aby organ stanowiący właściwej jednostki samorządu terytorialnego ustalił w drodze uchwały ogólne zasady związane z procesem przyznawania dotacji oświatowych i trybem weryfikacji prawidłowości wykorzystania przyznanych środków; uchwała taka może zawierać m. in. przepisy regulujące treść wniosku o przyznanie dotacji, upoważnienie jednostek organizacyjnych, działających w ramach właściwego urzędu, do weryfikacji formalnej wniosków, czy też szczegółowy tryb prowadzenia kontroli prawidłowości wykorzystania środków. Uchwała organu stanowiącego, o której mowa w art. 90 ust. 4 u.s.o., może wskazywać także na formę czynności konkretyzującej wysokość stawki dotacji przysługującej określonym placówkom oświatowym w danym roku kalendarzowym. Powołując się na pogląd Naczelnego Sądu Administracyjnego zawarty w wyroku z dnia 24 września 2014 r., sygn. akt II GSK 1147/13 organ stwierdził, że aby jednostka samorządu terytorialnego mogła realizować zadania oświatowe, zgodnie z wymogami ustawowymi, musi mieć wiedzę odnośnie faktycznego stanu liczbowego uczniów. Źródłem tej wiedzy jest zaś informacja od podmiotu prowadzącego szkołę. Dodatkowo, informacja ta musi być skorygowana o liczbę uczniów, którzy nie spełnili wymogu odpowiedniej frekwencji, gdyż wskazana okoliczność również jest jedną z ustawowych przesłanek kształtujących wysokość otrzymywanej przez szkołę niepubliczną dotacji. Ponadto organ wskazał, że zapis § 6 ust. 5 uchwały nie nakłada żadnego dodatkowego warunku otrzymania dotacji, ani nie uzależnia wysokości dotacji od przesłanek innych niż określone w art. 90 ust. 3 uchwały. Wskazuje jedynie, że wysokość dotacji zależy od przedstawionej przez prowadzącego szkołę niepubliczną liczby uczniów szkoły, osiągających odpowiednią frekwencję na zajęciach, a warunki te odpowiadają regulacji art. 90 ust. 3 u.s.o.

Organ wywiódł nadto, że w świetle art. 90 ust. 4 u.s.o. treść § 7 ust. 1 uchwały i załącznika nr 4 do uchwały nie wykraczają poza granice ustawowego upoważnienia, w szczególności nie narusza prawa enumeratywne wskazanie w załączniku nr 4 rodzajów wydatków finansowanych środkami z dotacji podmiotowej, które w swej treści odpowiada normie art. 90 ust. 3d u.s.o. Zdaniem organu wydatkowanie dotacji jest ograniczone przez wskazanie celów, jakim ma ona służyć. Rozliczenie wykorzystanej dotacji na podstawie zestawienia rodzaju poniesionych kosztów w sposób, o jakim mowa w załączniku nr 4 do uchwały, wpisuje się w uprawnienie organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego do określenia elementów niezbędnych do przeprowadzania kontroli prawidłowości wykorzystania środków. Obowiązek ten daje możliwość porównania, czy poniesienie konkretnego wydatku pozostaje w zgodzie z realizacją celów, o jakich mowa w u.s.o. i sprawdzenia, czy udzielona dotacja jest wykorzystywana w sposób prawidłowy. Nałożone zatem uchwałą obowiązki, ukierunkowane na rozliczenie i skontrolowanie prawidłowości

wykorzystania dotacji, są ustalone w zakresie niezbędnym dla realizacji celów ustawowych delegacji, nie stwarzając nieuzasadnionych obciążeń dla beneficjentów tych środków publicznych.

W ocenie organu dopuszczalne i zgodne z obowiązującym prawem jest, aby organ - w ramach przyznanego prawa i zgodnie z delegacją ustawową - określał w aktach prawa miejscowego inne warunki niezbędne do realizacji celu, jakim jest kontrola wydatkowania środków publicznych. Cel ten może być osiągnięty m.in. poprzez ustanowienie obowiązku składania opisywanych faktur, co zostało potwierdzone przez Naczelnego Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 13 grudnia 2012 r., sygn. akt II GSK 1860/11 (Centralna Baza Orzeczeń Sądów Administracyjnych, <http://orzeczenia.gov.pl>), w którym zawarto pogląd, że na gruncie przepisu art. 90 ust. 4 u.s.o. nie sposób byłoby zakwestionować prawidłowości uwzględnienia w omawianej uchwale przepisu obligującego beneficjenta dotacji do dokonania odpowiedniej adnotacji na dokumentach finansowych na okoliczność sfinansowania określonych wydatków ze środków otrzymanej dotacji. Taka czynność w prosty, i mało uciążliwy dla beneficjenta sposób, umożliwia skuteczną kontrolę organu nad prawidłowością wydatkowanych kwot dotacji, a to zaś jest wyraźnie wyartykułowanym celem i zakresem delegacji wynikającym z art. 90 ust. 4 wspomnianej ustawy.

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu, uzasadniając wyrok z dnia 27 lipca 2016 r., wskazał, że w badanej uchwale Rady Powiatu częściowo występują zarzucane w skardze wady i uchybienia, co zrodziło konieczność stwierdzenia nieważności niektórych jej postanowień.

Zdaniem Sądu pierwszej instancji postanowienia zawarte w § 2 ust. 5 i § 3 ust. 7 uchwały nie naruszają regulacji u.s.o. jak i postanowień Konstytucji RP. Sąd uznał, że przyjęty w zaskarżonej uchwale tryb ustalania dotacji uzależnia jej realizację od uzyskania niezbędnych danych z Ministerstwa Finansów i przewiduje możliwość dokonania stosownej korekty po uzyskaniu tych danych. Sąd podkreślił, że jednostki samorządu terytorialnego nie zawsze dysponują, na początku roku kalendarzowego, będącego rokiem budżetowym, informacjami o wysokości części oświatowej subwencji ogólnej, jaka ma być im przyznana z budżetu państwa, jako podmiotom dotującym szkoły i placówki niepubliczne, w trybie art. 90 u.s.o. Wynika z tego potrzeba obliczenia wysokości dotacji w oparciu o podstawę przyjętą do wyliczenia kwoty dotacji ustalonej w budżecie roku poprzedniego.

Za prawidłowy uznał Sąd pierwszej instancji zapis § 3 ust. 5 uchwały wskazując, że u.s.o. nie określa, z jakiego dnia należy ustalać liczbę uczniów do wyliczenia kwoty w przeliczeniu na jednego ucznia i że to uchwała powinna doprecyzować, z jakiego dnia bierze się liczbę uczniów do takiego ustalenia, ponieważ - w przeciwnym wypadku - ustalenie wysokości dotacji byłoby bardzo utrudnione, a wysokość dotacji ulegałaby ciągłym zmianom. W ocenianej uchwale, liczbę tę określono w § 3 ust. 2, wskazując określony dzień dla ustalenia liczby uczniów, bez zastrzeżenia, że czynnik ten może być w trakcie roku zmienny. Skarżona uchwała nie wychodzi zatem poza granice delegacji ustawowej, a jedynie czyni ustawę możliwą do stosowania. Zdaniem Sądu, przy ustalaniu wydatków bieżących, ponoszonych w przeliczeniu na jednego ucznia, powinna być brana pod uwagę liczba uczniów przyjęta na etapie uchwalania budżetu.

W ocenie Sądu pierwszej instancji w § 3 ust. 6 uchwały przyjęto na zasadzie zupełnej dowolności, postanowienie nieznajdujące oparcia w obowiązujących przepisach i bezpośrednio prowadzące do wypłacania dotacji w zaniżonej wysokości, w miesiącach między zaistnieniem zmiany wydatków bieżących w budżecie a zakończeniem danego kwartału. Kwestionowany zapis uchwały prowadzi do wypłacania podmiotom dotowanym dotacji w kwocie niższej, niż wynikałoby to z reguły obliczania dotacji, wskazanej w art. 90 ust. 3 u.s.o.

Sąd pierwszej instancji stwierdził, że zapisy § 6 ust. 1, 2, 4 i 5 uchwały nakładają na beneficjenta dodatkowe obowiązki, od których uzależniają otrzymanie dotacji, podczas gdy zawarte w art. 90 ust. 4 u.s.o. upoważnienie do ustalania trybu udzielania i rozliczania dotacji nie stanowi kompetencji organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego do ograniczenia prawa do wypłaty dotacji. Uchwała nie może modyfikować ustawowych zasad ustalania i udzielania dotacji. Ww. przepis nie daje organom stanowiącym powiatu uprawnienia do wskazywania w uchwale dodatkowych kryteriów, czy też zmian zasad obliczania wysokości dotacji. Niedopuszczalne jest przy tym nakładanie w uchwale dodatkowych obowiązków, od których spełnienia przez beneficjenta dotacji zależy jej otrzymanie (wysokość otrzymanej dotacji). Tymczasem, § 6 ust. 4 i 5 w zw. z ust. 1 i 2 uchwały uzależniają ustalenie i przekazanie dotacji w określonej wysokości od przekazania informacji miesięcznej o faktycznej liczbie uczniów. Postanowienia § 6 uchwały nie wprowadzają jedynie obowiązku składania informacji miesięcznej o faktycznej liczbie uczniów, ale uzależniają wprost wysokość wypłacanej dotacji od treści tej informacji, a zatem od złożenia takiej informacji w ogóle. Powyższe stanowi

rażące naruszenie delegacji zawartej w art. 90 ust. 4 u.s.o., gdyż ingeruje w sposób obliczania dotacji wskazany w art. 90 ust. 2a i ust. 3 u.s.o., z których to regulacji wynika, że jedynym warunkiem otrzymania dotacji jest złożenie stosownego wniosku do dnia 30 września roku poprzedzającego, ze wskazaniem deklarowanej liczby uczniów. Organ w ust. 5 wprowadził ostatecznie mechanizm pomniejszania dotacji, do czego nie został uprawniony na podstawie art. 90 ust. 4 u.s.o. Powyższe - łącznie - wykracza zatem poza ramy kompetencji „ustalania trybu udzielania dotacji”. Trafnie – zdaniem Sądu pierwszej instancji - zauważa strona skarżąca, że organ może wprowadzić obowiązek składania informacji o liczbie uczniów, ale informacje te służą przeprowadzaniu kontroli pobrania i wykorzystania dotacji, której ustalenia mogą stanowić podstawę do wszczęcia procedury w przedmiocie zwrotu dotacji, np. pobranej w nadmiernej wysokości. Organ stanowiący nie może natomiast wchodzić w kompetencje ustawodawcy i samodzielnie ustalać w § 6 uchwały sposobu obliczania wysokości dotacji w oparciu o przesłanki nieznanne ustawie, tj. wartości wskazywane w informacjach niebędących wnioskiem o udzielenie dotacji oświatowej. Z przepisów art. 90 u.s.o. jednoznacznie wynika, że wysokość udzielanej dotacji związana jest z rzeczywistą liczbą uczniów („dotacje przysługują na każdego ucznia”), a nie z ustalaną w inny sposób liczbą uczniów, czyli np. tak, jak ma to miejsce w niniejszym wypadku, liczbą uczniów wskazaną w informacji miesięcznej według stanu na 5 dzień miesiąca. Treść art. 90 ust. 3 i 4 u.s.o. potwierdza, że dotacje przysługują na każdego ucznia, a więc w wysokości odpowiadającej faktycznej, rzeczywistej liczbie uczniów w chwili przekazywania dotacji. Przyjęty w § 6 uchwały sposób ustalania wysokości dotacji w oparciu o ilość uczniów z dnia 5 danego miesiąca nie może zostać uznany za prawidłowy, gdyż wysokość dotacji winna odzwierciedlać rzeczywistą liczbę uczniów. W ocenie Sądu pierwszej instancji zatem, zarzuty dotyczące naruszenia przez postanowienia § 6 ust. 1, 2, 4 i 5 uchwały wskazanych w skardze przepisów, w tym art. 90 ust. 2a, 3, 3c i 4 u.s.o. zasługują na uwzględnienie.

Odnosnie zarzutu dotyczącego § 6 ust. 6 oraz § 11 ust. 3 zaskarżonej uchwały Sąd pierwszej instancji uznał, że organ wprowadził tymi zapisami automatyczny mechanizm kwalifikowania dotacji, jako pobranej w nadmiernej wysokości i podlegającej zwrotowi z pominięciem przepisów u.f.p., zgodnie z którymi o pobraniu dotacji w nadmiernej wysokości i jej zwrocie organ orzeka decyzją administracyjną.

W ocenie Sądu pierwszej instancji w § 6 ust. 7 uchwały nałożono na dotowanego obowiązek zachowania zgodności danych dotyczących uczniów z danymi wykazanymi w Systemie Informacji Oświatowej w sytuacji, kiedy organ - zgodnie z art. 90 ust. 4 u.s.o. - nie ma kompetencji do nakładania na podmiot dotowany takiego obowiązku.

Odnosnie zarzutu dotyczącego zapisu § 7 ust. 1 uchwały Sąd pierwszej instancji zauważył, że ww. postanowienie zawarto w Rozdziale IV uchwały „Termin i sposób rozliczenia dotacji” nie zaś w Rozdziale V „Tryb i zakres kontroli”. Uregulowanie to, zdaniem Sądu, stwarza dla dotowanego nieuzasadnione obciążenie (zwiększa obowiązki sprawozdawcze dotowanego) oraz wykracza poza - przyznane organowi - upoważnienie z art. 90 ust. 4 u.s.o. do ustalania trybu udzielania i rozliczania dotacji, którego nie należy mylić z trybem i zakresem kontroli. Sąd pierwszej instancji podzielił pogląd skarżących, że postanowienie § 7 ust. 1 uchwały w istocie służy wyłącznie ułatwieniu organizacji pracy organu wykonawczego jednostki samorządu terytorialnego i stanowi niedopuszczalne rozszerzenie kompetencji organu stanowiącego. W ten sposób organ stanowiący niejako zwalnia organ wykonawczy z obowiązku kontrolowania wykorzystania dotacji przez beneficjenta i na niego (beneficjenta) przerzuca ciężar samokontroli poprzez wymóg szczegółowego rodzajowego wykazania wydatków. Żądanie ww. danych byłoby uzasadnione w razie kontroli prawidłowości wykorzystania dotacji, wykracza jednak poza obowiązki beneficjenta związane z rozliczeniem dotacji. Żądanie zatem tak szczegółowych informacji w ramach rocznego rozliczenia dotacji należy uznać za pozbawione podstaw.

W ocenie Sądu pierwszej instancji, ustalając tryb rozliczania dotacji organ nie był, w ramach kompetencji z art. 90 ust. 4 u.s.o., upoważniony do nakładania na podmiot dotowany obowiązku „wzbogacania” dokumentów źródłowych dotyczących wydatków pokrytych z dotacji w sposób określony w § 7 ust. 3 uchwały. Sąd podzielił stanowisko strony skarżącej, że 1) użyte w art. 90 ust. 4 u.s.o. określenie „tryb udzielania i rozliczania dotacji” należy odnosić do czynności o charakterze materialno-technicznym z zakresu księgowości i rachunkowości; 2) tryb rozliczania oznacza zwłaszcza zasady i terminy zgłaszania korekty danych stanowiących podstawę naliczenia dotacji oraz sprawozdawczości dla organu dotującego; 3) w tak rozumianym upoważnieniu nie mieści się ustanawianie obowiązku opatrywania pieczęcią, podpisem i opisem o określonej treści faktur (rachunków); 4) taką ingerencję organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego w sposób opisu (dekretacji) dokumentów źródłowych należy uznać za pozbawioną podstaw prawnych. Także

i w tym przypadku żądanie ww. danych byłoby uzasadnione w razie kontroli prawidłowości wykorzystania dotacji. Wykracza ono jednak poza obowiązki beneficjenta związane z rozliczeniem dotacji.

Oдноśnie zarzutów dotyczących zapisów § 8 ust. 1, § 9 ust. 5 uchwały Sąd pierwszej instancji stwierdził, że zapisy te zasadniczo uszczegóławiają regulacje art. 90 ust. 3e i 3f u.s.o., w niewielkim tylko zakresie powielając zapisy ustawowe. Zdaniem Sądu, taki sposób konstruowania postanowień uchwały nie narusza wskazanych w skardze zasad techniki prawodawczej i nie daje podstaw do zakwestionowania ich legalności z tego powodu. Co do zarzutów dotyczących § 10 ust. 1-3, 7 i 8 oraz § 11 ust. 1 i 2 uchwały, Sąd pierwszej instancji uznał, że postanowienia te zostały wprowadzone w ramach kompetencji określonej w art. 90 ust. 4 u.s.o. Przywołane rozwiązania są typowymi działaniami, które funkcjonują w ramach procedury kontrolnej.

Z tych względów Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu, działając na podstawie art. 147 § 1 p.p.s.a., stwierdził nieważność § 3 ust. 6, § 6 ust. 1, 2, 4 i 5, § 6 ust. 6, § 6 ust. 7, § 7 ust. 1, § 7 ust. 3 i § 11 ust. 3 zaskarżonej uchwały, w pozostałym zaś zakresie, na podstawie art. 151 p.p.s.a., skargę oddalił.

Skargę kasacyjną od powyższego wyroku wniósł Powiat Oleśnicki zaskarżając wyrok w części tj. w pkt I wyroku w zakresie w jakim stwierdza nieważność § 6 ust. 1, 2, 4 i 5 oraz § 7 ust. 1 i 3 uchwały zarzucając mu:

1. naruszenie art. 90 ust. 2a i 3 w związku z art. 90 ust. 4 u.s.o., poprzez błędną jego wykładnię i niewłaściwe zastosowanie polegające na przyjęciu, że § 6 ust. 1, 2, 4 i 5 uchwały ogranicza ustawowe prawo otrzymywania dotacji na każdego ucznia, a w konsekwencji tej interpretacji uznanie, iż ww. postanowienia uchwały wykraczają poza granicę delegacji ustawowej,

2. naruszenie art. 90 ust. 4 u.s.o., poprzez błędną jego wykładnię i niewłaściwe zastosowanie polegające na uznaniu, że pojęcie „trybu rozliczania dotacji” nie obejmuje prawa do ustanowienia przez organ stanowiący obowiązku po stronie podmiotu dotowanego do składania rocznych rozliczeń i opisywania dokumentów finansowych, a tym samym uznanie, iż Rada Powiatu Oleśnickiego przekroczyła delegację ustawową zakreśloną w przywołanym przepisie przez zamieszczenie w uchwale norm § 7 ust. 1 i 3.

Wskazując na powyższe uchybienia skarżący kasacyjnie wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku w części i przekazanie sprawy Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu we Wrocławiu do ponownego rozpoznania, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku w części i oddalenie w tym zakresie skargi oraz o zasądzenie od skarżących kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Zdaniem skarżącego kasacyjnie dotacja dla niepublicznej szkoły przysługująca na każdego ucznia uzależniona jest od spełnienia przez podmiot prowadzący taką placówkę warunku podania organowi właściwemu do udzielania dotacji planowanej liczby uczniów nie później niż do 30 września roku poprzedzającego rok udzielania dotacji. Zobowiązanie przedmiotową uchwałą do złożenia informacji miesięcznej o liczbie uczniów według stanu na 5 dzień miesiąca, wskazanie terminu jej złożenia nie narusza granic upoważnienia zawartego w ustawie, ani też samej ustawy. Wysokość dotacji (przekazywanej miesięcznie) uzależniona jest od rzeczywistej liczby uczniów niepublicznej szkoły lub placówki. Stąd też jednostka samorządu terytorialnego, aby mogła realizować zadania oświatowe, musi mieć wiedzę o faktycznym stanie liczbowym uczniów. Źródłem tej wiedzy jest informacja od podmiotu prowadzącego niepubliczną szkołę lub placówkę. W tym zakresie skarżący kasacyjnie powołał się na wyroki Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 31 marca 2016 r., sygn. akt II GSK 2663/14 oraz z dnia 1 września 2015 r., sygn. akt II GSK 1594/14.

Zdaniem skarżącego kasacyjnie uchwała w § 6 ust. 5 wprowadzając warunek składania comiesięcznych informacji o rzeczywistej liczbie uczniów i wywiązywaniu się przez nich z powinności uczestniczenia w co najmniej 50% obowiązkowych zajęć edukacyjnych w terminie wskazanym w uchwale oraz możliwość pomniejszania wypłaconej dotacji w ściśle określonych sytuacjach, dopuszczalnych przez przepisy mieści się w upoważnieniu wytyczonym przez art. 90 ust. 4 u.s.o. i nie powoduje, że organ jednostki samorządu terytorialnego ustanowił wysokość dotacji wbrew zapisom ustawy.

Na mocy upoważnienia dla prawodawcy podustawowego, zawartego w art. 90 ust. 4 u.s.o. organy samorządowe uzyskały kompetencję do tworzenia (uchwalania) przepisów prawa miejscowego w zakresie: po pierwsze trybu udzielania i rozliczania dotacji, o których mowa w ust. 1a-1c i 2-3b art. 90 tej ustawy,

a po drugie, odnośnie do trybu i zakresu kontroli prawidłowości ich pobrania i wykorzystywania. Poza tak określoną kompetencją ustawa nie wprowadza dalszych jej ograniczeń. Natomiast w drugiej części przepisu zostało wskazane jedynie przykładowo, czego te przepisy prawa miejscowego powinny dotyczyć, tj. w szczególności powinny one regulować podstawy obliczania dotacji, zakres danych, które powinny być zawarte we wniosku o udzielenie dotacji i w rozliczeniu jej wykorzystania, oraz termin i sposób rozliczenia dotacji.

Zdaniem skarżącego kasacyjnie przykładowe wyliczenie materii uchwały zawarte w art. 90 ust. 4 u.s.o. nie jest ograniczeniem uprawnień do regulacji tylko tych kwestii, które *expressis verbis* zostały wymienione w ustawowym upoważnieniu. Jest ono bowiem tak szerokie, że poza tym, co wprost przykładowo wymienia ustawa, przepisy prawa miejscowego mogą regulować także inne, dalsze kwestie o ile są one związane z trybem udzielania i rozliczania dotacji lub z trybem i zakresem kontroli prawidłowości ich pobrania i wykorzystywania. Ponadto skoro ustawodawca przyznaje organom odpowiednich jednostek samorządu terytorialnego kompetencje w zakresie ustalania trybu udzielania i rozliczania dotacji oraz kontroli prawidłowości wykorzystania przyznanych dotacji, to organ jednostki samorządu terytorialnego musi być wyposażony w takie uprawnienia, które zapewnią mu skuteczne i odpowiadające celom ustawy wykonywanie kompetencji. Trudno zatem, zdaniem skarżącego kasacyjnie, w kontekście powyższego zakwestionować prawidłowość uwzględnienia w skarżonej uchwale § 7 ust. 1 obligującego beneficjenta dotacji do dokonania odpowiedniej adnotacji na dokumentach finansowych na okoliczność sfinansowania określonych wydatków ze środków otrzymanej dotacji.

Podobnie – zdaniem skarżącego kasacyjnie - w granicach upoważnienia ustawowego mieści się określenie zakresu danych, które powinny być zawarte m.in. w rozliczeniu wykorzystania dotacji. Nie narusza zatem przepisu art. 90 ust. 4 u.s.o. zakres danych, jakich podanie jest wymagane w Załączniku nr 4 do uchwały dotyczącej rocznego rozliczenia przekazanej dotacji, w tym wskazanie rodzaju wydatków finansowanych w ramach dotacji zgodne z katalogiem wydatków zawartym w art. 90 ust. 3d u.s.o. Analiza tak sporządzonego rozliczenia daje organowi udzielającemu dotacji możliwość porównania, czy poniesienie konkretnego wydatku pozostaje w zgodzie z realizacją celów, o jakich mowa w ustawie o systemie oświaty, i sprawdzenia, czy udzielona dotacja jest wykorzystywana w sposób prawidłowy. Ustalenia będące wynikiem analizy rozliczenia stanowią zatem podstawę do podjęcia decyzji o kontroli beneficjenta dotacji, a nie jak przyjął, za stanowiskiem skarżących, Sąd pierwszej instancji niejako zwalniać organ wykonawczy z obowiązku kontrolowania wykorzystania dotacji.

Obowiązki nałożone na beneficjentów dotacji w § 7 ust. 1 i 3 spornej uchwały, a ukierunkowane w szczególności na rozliczenie i skontrolowanie prawidłowości wykorzystania dotacji, są w ocenie organu ustalone w zakresie niezbędnym dla realizacji celów ustawowych delegacji i nie stwarzają nieuzasadnionych obciążeń dla beneficjentów środków publicznych.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną skarżący W. C. i K. G. wnieśli o jej oddalenie w całości oraz zasądzenie na rzecz skarżących od organu administracji kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

Skarżący odnośnie § 6 ust. 1, 2, 4 i 5 uchwały podtrzymali stanowisko wyrażone w skardze, podnosząc że zapisy te wprowadzają niedopuszczalną modyfikację ustawowego sposobu ustalania wysokości dotacji poprzez uzależnienie jej wysokości od liczby uczniów w danym - konkretnym dniu miesiąca. Powołując się na pogląd zawarty w wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 26 lipca 2006 r., sygn. akt II GSK 97/06, skarżący podnieśli, że z przepisów art. 90 ust. 3 i 4 u.s.o. wynika, iż dotacje przysługują na każdego ucznia, a więc w wysokości odpowiadającej faktycznej, rzeczywistej liczbie uczniów w chwili przekazywania dotacji, a nie liczbie zawartej w takim czy innym dokumencie. Źródłem wadliwości ww. zapisów uchwały nie jest wprowadzenie samego obowiązku informowania organu o ilości uczniów, ale uzależnienie wysokości dotacji od treści tej informacji i faktu jej złożenia.

Odnośnie § 7 ust. 1 i 3 uchwały skarżący podnieśli, że § 7 ust. 1 uchwały służy jedynie odciążeniu i ułatwieniu organizacji pracy organu wykonawczego jednostki samorządu terytorialnego kosztem zwiększenia obowiązków sprawozdawczych organu prowadzącego szkołę, co organ administracji potwierdza wprost w swojej skardze kasacyjnej. W odniesieniu do § 7 ust. 3 uchwały skarżący przytoczyli stanowisko Naczelnego Sądu Administracyjnego wyrażone w wyrokach z dnia 19 marca 2015 r., sygn. akt II GSK 1882/14 oraz z dnia 28 listopada 2012 r., sygn. akt II GSK 1759/11.

Naczelny Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna zasługuje na uwzględnienie w części.

Zgodnie z treścią art. 174 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi - zwanej dalej p.p.s.a.) skargę kasacyjną można oprzeć na następujących podstawach: 1) naruszeniu prawa materialnego przez błędną jego wykładnię lub niewłaściwe zastosowanie; 2) naruszeniu przepisów postępowania, jeżeli uchybienie to mogło mieć istotny wpływ na wynik sprawy.

Naczelny Sąd Administracyjny jest związany podstawami skargi kasacyjnej, bowiem stosownie do treści art. 183 § 1 ustawy - p.p.s.a. rozpoznając sprawę w granicach skargi kasacyjnej, bierze z urzędu pod uwagę jedynie nieważność postępowania. Ze wskazanych przepisów wynika, że wywołane skargą kasacyjną postępowanie przed Naczelnym Sądem Administracyjnym podlega zasadzie dyspozycyjności i nie polega na ponownym rozpoznaniu sprawy w jej całokształcie, lecz ogranicza się do rozpatrzenia poszczególnych zarzutów przedstawionych w skardze kasacyjnej w ramach wskazanych podstaw kasacyjnych. Istotą tego postępowania jest bowiem weryfikacja zgodności z prawem orzeczenia wojewódzkiego sądu administracyjnego oraz postępowania, które doprowadziło do jego wydania.

Wychodząc z tego założenia, należy na wstępie zaznaczyć, że wobec niestwierdzenia z urzędu nieważności postępowania (art. 183 § 2 p.p.s.a.), Naczelny Sąd Administracyjny ogranicza swoje rozważania do oceny zagadnienia prawidłowości dokonanej przez Sąd pierwszej instancji wykładni wskazanych w skardze kasacyjnej przepisów prawa.

W skardze kasacyjnej w tej sprawie Rada Powiatu Oleśnickiego zaskarżyła wyrok Sądu I instancji w części, w której Sąd ten stwierdził nieważność § 6 ust. 1, 2, 4 i 5 oraz § 7 ust. 1 i 3 zaskarżonej uchwały z 30 listopada 2015 r. Podniosła w niej wyłącznie zarzut naruszenia prawa materialnego - art. 90 ust. 4 u.s.o. przez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie polegające na przyjęciu, iż § 6 ust. 1, 2, 4 i 5 uchwały ogranicza ustawowe prawo otrzymywania dotacji na każdego ucznia, a w konsekwencji tej interpretacji uznanie, że przepis ten wykracza poza granicę delegacji ustawowej (pkt 1 petitum skargi kasacyjnej) oraz błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie polegające na uznaniu, że pojęcie „trybu rozliczania dotacji” nie obejmuje prawa do ustanowienia przez organ stanowiący obowiązku po stronie podmiotu dotowanego do składania rocznych rozliczeń i opisywania dokumentów finansowych, a tym samym uznanie, iż Rada Powiatu Oleśnickiego przekroczyła delegację ustawową określoną w przywołanym przepisie przez zamieszczenie w uchwale norm § 7 ust. 1 i 3 (pkt 2 petitum skargi kasacyjnej).

Istota sporu w rozpoznawanej sprawie sprowadza się zatem do ustalenia, czy uchwała Rady Powiatu Oleśnickiego w zaskarżonej części, została wydana z przekroczeniem delegacji ustawowej przewidzianej w art. 90 ust. 4 u.s.o.

W tym miejscu należy przypomnieć, że zgodnie z art. 90 ust. 4 u.s.o. (w brzmieniu obowiązującym w dacie podjęcia uchwały) organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego ustala tryb udzielania i rozliczania dotacji, o których mowa w art. 90 ust. 1a - 1c i 2 - 3b, oraz tryb i zakres kontroli prawidłowości ich pobrania i wykorzystywania, uwzględniając w szczególności podstawę obliczania dotacji, zakres danych, które powinny być zawarte we wniosku o udzielenie dotacji i w rozliczeniu jej wykorzystania, oraz termin i sposób rozliczenia dotacji. Intencją ustawodawcy było zatem, aby organ stanowiący właściwej jednostki samorządu terytorialnego ustalił w drodze uchwały (stanowiącej akt prawa miejscowego) ogólne zasady związane z procesem przyznawania dotacji oświatowych oraz trybem weryfikacji prawidłowości wykorzystania przyznanych środków. Uchwała taka może zawierać m. in. przepisy regulujące treść wniosku o przyznanie, upoważnienie jednostek organizacyjnych działających w ramach właściwego urzędu do weryfikacji formalnej wniosków, czy też szczegółowy tryb prowadzenia kontroli prawidłowości wykorzystania środków. Zatem przepis art. 90 ust. 4 u.s.o. daje szerokie uprawnienie organom stanowiącym jednostki samorządu terytorialnego do określenia warunków przyznania dotacji i jej kontroli, co nie oznacza jednak, że zakres przyjętej w uchwale regulacji pozostawiony jest temu organowi (por. wyroki NSA: z dnia 16 stycznia 2014 r., sygn. akt II GSK 1589/12, z dnia 12 lutego 2012 r., sygn. akt II GSK 66/13, opubl. orzeczenia.nsa.gov.pl).

Uchwała podjęta przez organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego powinna być zgodna z regulacjami ustawowymi, ponieważ w przypadku przekroczenia upoważnień ustawowych pozostawałaby ona w sprzeczności z art. 94 Konstytucji RP, w myśl którego stanowienie prawa miejscowego następuje na podstawie i w granicach upoważnień ustawowych. Oznacza to niedopuszczalność wyjścia w akcie prawa

miejscowego poza granice upoważnienia ustawowego. Za niedopuszczalne należy więc uznać modyfikowanie w uchwałach organów stanowiących jednostek samorządu terytorialnego regulacji ustawowych, poprzez nakładanie na dotowane jednostki dodatkowych obowiązków, od których spełnienia zależy uzyskanie dotacji. Ustawodawca bowiem w omawianym przepisie upoważnił organ jednostki samorządu terytorialnego do określenia jedynie w sposób techniczny zakresu danych, które wniosek musi zawierać.

Naczelny Sąd Administracyjny dokonał analizy spornych zapisów uchwały Rady Powiatu Oleśnickiego z 30 listopada 2015 r. mając na uwadze przedstawną wykładnię art. 90 ust. 4 u.s.o. i doszedł do przekonania, że Sąd I instancji prawidłowo stwierdził nieważność kwestionowanych w skardze kasacyjnej: § 6 ust. 1, 2, 4 i 5 zaskarżonej uchwały.

Odnosząc się do zarzutu sformułowanego w pkt 1 petitum skargi kasacyjnej należy podkreślić, że Naczelny Sąd Administracyjny podziela stanowisko Sądu pierwszej instancji, że wskazane postanowienia § 6 zaskarżonej uchwały Rady Powiatu nie wprowadzają jedynie obowiązku składania informacji miesięcznej o faktycznej liczbie uczniów, ale uzależniają wprost wysokość wypłaconej dotacji od treści tej informacji, a zatem od złożenia takiej informacji w ogóle. Takie uregulowanie stanowi rażące naruszenie delegacji zawartej w art. 90 ust. 4 u.s.o., gdyż ingeruje w sposób obliczania dotacji wskazany w art. 90 ust. 2a i ust. 3 u.s.o., z których to regulacji wynika, że jedynym warunkiem otrzymania dotacji jest złożenie stosownego wniosku do dnia 30 września roku poprzedzającego, ze wskazaniem deklarowanej liczby uczniów. Sąd pierwszej instancji prawidłowo uznał, że organ w ust. 5 wprowadził ostatecznie mechanizm pomniejszania dotacji, do czego nie został uprawniony na podstawie art. 90 ust. 4 u.s.o. Trafnie zatem Sąd pierwszej instancji, oceniając krytycznie podane uregulowania wskazuje, że organ stanowiący nie może wypełniać kompetencji ustawodawcy i samodzielnie ustalać sposobu obliczania dotacji w oparciu o przesłanki nieznanne ustawie tj. wartości wskazywane w informacjach nie będących wnioskiem o udzielenie dotacji oświatowej. Z przepisu art. 90 u.s.o. jednoznacznie bowiem wynika, że wysokość udzielanej dotacji związana jest z rzeczywistą liczbą uczniów (dotacje przysługują na każdego ucznia), a nie z ustalaną w inny sposób liczbą uczniów, tak jak ma to miejsce w tym przypadku, liczbą uczniów wskazaną w informacji miesięcznej według stanu na 5 dzień miesiąca. Jako prawidłowe NSA, uznaje stanowisko Sądu pierwszej instancji, że zaskarżone postanowienia § 6 uchwały nakładają na beneficjenta dodatkowe obowiązki, od których uzależniają otrzymanie dotacji. Zawarte w art. 90 ust. 4 u.s.o. upoważnienie do ustalania trybu udzielania i rozliczania dotacji nie stanowi kompetencji organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego do ograniczenia prawa do wypłaty dotacji. Uchwała nie może modyfikować ustawowych zasad ustalania i udzielania dotacji. Przepis ten nie daje organom stanowiącym powiatu uprawnienia do wskazywania w uchwale dodatkowych kryteriów, czy też zmian zasad obliczania dotacji. Jako niedopuszczalne w świetle omawianych uregulowań, uznać należy nakładanie w uchwale dodatkowych obowiązków, od których spełnienia przez beneficjenta dotacji zależy jej otrzymanie (wysokość otrzymanej dotacji).

Prawidłowa jest również ocena Sądu pierwszej instancji, uznająca postanowienie § 7 ust. 3 zaskarżonej uchwały za wykraczające poza delegację ustawową (pkt 2 petitum skargi kasacyjnej). Zauważyć bowiem trzeba, że użyte w art. 90 ust. 4 u.s.o. określenie „tryb rozliczania dotacji oraz termin i sposób rozliczenia dotacji” należy odnosić do czynności o charakterze materialno-technicznym z zakresu księgowości i rachunkowości. Tryb rozliczania oznacza zwłaszcza zasady i terminy zgłaszania korekty danych stanowiących podstawę naliczenia dotacji oraz sprawozdawczości dla organu dotującego. W ocenie Naczelnego Sądu Administracyjnego, w tak rozumianym upoważnieniu nie mieści się ustanawianie obowiązku opatrywania pieczęcią i opisem o określonej treści faktur (rachunków). Należy podzielić pogląd zaprezentowany w wyroku Sądu I instancji, że taką ingerencję organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego w sposób opisu (dekretacji) dokumentów źródłowych należy uznać za pozbawioną podstaw prawnych. W świetle ugruntowanego orzecznictwa NSA "dekretacja wspomnianych dokumentów stanowi w istocie element rachunkowości beneficjenta dotacji, zaś ani z art. 90 ust. 4 u.s.o., ani innego przepisu ustawy nie wynika upoważnienie do tego, aby organy stanowiące jednostki samorządu terytorialnego mogły regulować aktem prawa miejscowego zasady prowadzenia dokumentacji finansowo - księkowej przez podmioty otrzymujące dotacje" (wyrok NSA z 28 listopada 2012 r., sygn. akt II GSK 1759/11, wyrok NSA z 12 grudnia 2013 r., sygn. akt II GSK 1482/12, wyrok NSA z 19 marca 2015 r., sygn. II GSK 1882/14, opubl. orzeczenia.nsa.gov.pl).

Mając powyższe na uwadze Naczelny Sąd Administracyjny, na podstawie art. 184 p.p.s.a oddalił skargę kasacyjną (pkt 2 sentencji wyroku).

Natomiast zdaniem Naczelnego Sądu Administracyjnego, trafny jest zarzut skargi kasacyjnej naruszenia art. 90 ust. 4 u.s.o. poprzez regulację zawartą w § 7 ust. 1 skarżonej uchwały (pkt 2 petitum skargi kasacyjnej). Wbrew stanowisku Sądu pierwszej instancji określenie zakresu danych, które powinny być zawarte w rozliczeniu dotacji mieści się w granicach upoważnienia ustawowego. Dotacje wypłacane są na każdego ucznia, a zgodnie z art. 90 ust. 3d ustawy są przeznaczone na dofinansowanie realizacji zadań szkoły lub placówki w zakresie kształcenia, wychowania i opieki, w tym profilaktyki społecznej. Zakres danych, jakich podanie jest wymagane tym przepisem nawiązuje do rocznego rozliczenia przekazanej dotacji zaś wskazanie wydatków finansowanych w ramach dotacji, z uwzględnieniem katalogu wydatków zawartym w art. 90 ust. 3d ustawy stanowi zgodny z upoważnieniem ustawowym sposób rozliczenia dotacji, do którego bezpośrednio odnosi się ust. 2 § 7, niezakwestionowany przez Sąd pierwszej instancji.

Wobec tego, że istota sprawy w części dotyczącej zarzutu skargi kasacyjnej naruszenia art. 90 ust. 4 u.s.o. poprzez zamieszczenie w zaskarżonej uchwale § 7 ust. 1 została należycie wyjaśniona, Naczelny Sąd Administracyjny uchylając zaskarżony wyrok Sądu I instancji, postanowił na podstawie art. 188 p.p.s.a rozpoznać skargę, którą w świetle przedstawionych powyżej argumentów, jako niezasadną należało oddalić. W tym stanie rzeczy, działając na podstawie art. 188 p.p.s.a w związku z art. 151 p.p.s.a, Naczelny Sąd Administracyjny orzekł jak w pkt 1 w sentencji.

O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 206 p.p.s.a jak w pkt 3 sentencji wyroku.